

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ČERVEN 2012

č. 6

VELIKONOČNÍ ALELUJA

Z výkladů žalmů svatého biskupa Augustina
(Ps. 148, 1-2: CCL 40, 2165-2166)

Svůj pozemský život máme žít k chvále Boží, neboť v ní bude spočívat věčná radost našeho života budoucího. A ten, kdo se v tom již nyní necvičí, nemůže být na budoucí život připraven. Již nyní proto Boha chválíme; ale také ho prosíme. V té chvále je naše radost, v modlitbě úpěnlivost.

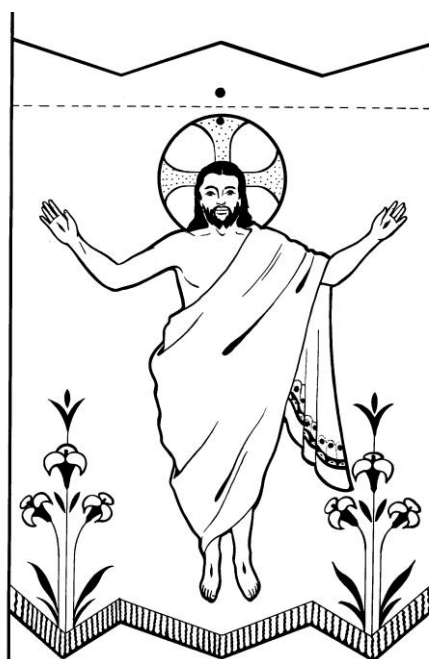
Bylo nám totiž slíbeno něco, co dosud nemáme, a protože ten, jenž nám to přislíbil, je pravdomluvný, radujeme se v naději. Jelikož však to, co nám přislíbil, dosud nemáme, upíme v touze. Prospěje nám v této touze vytrvat, dokud se nenaplní, co bylo slíbeno, neboť nárek jednou pomine a zbude samá chvála.

A právě pro tyto dvě doby, jednu přítomnou, plnou pokušení a strážní tohoto života, a druhou

budoucí, plnou bezpečí a věčné radosti, nám bylo dáno slavit také dvojí čas, předvelikonoční a povelikonoční. Předvelikonoční doba je znamením soužení, v němž žijeme. Kdežto to, co prožíváme nyní po velikonocích, je znamením blaženosti, která teprve přijde. Před velikonocemi tedy slavíme totéž, čím právě žijeme, zatímco po velikonocích je naše slavnost

předznamenáním toho, co zatím nemáme. Proto také předvelikonoční dobu trávíme v postech a na modlitbách, ale po velikonocích si v postech dopřáváme úlevu a oddáváme se chválám. V tom spočívá ono aleluja, které zpíváme.

V Ježíši Kristu, naší hlavě, máme také obraz obojího, oboje se nám ukazuje: neboť utrpení Páně předznamenává náš nynější strastiplný život, v němž musíme pracovat, trpět

a posléze zemřít, a zmrtvýchvstání a oslavení Páně poukazuje naopak na život, jehož se nám má dostat v budoucnu.

Teď vás tudíž, bratři, vybízím k chvále Boží; to vlastně děláme všichni, když si navzájem říkáme aleluja. Chvalte Pána, říkáš druhému a on tobě. A když se tak všichni navzájem povzbuzují, už vlastně dělají to, k čemu se povzbuzují. Chvalte však Pána tělem duší, to znamená, ať nechválí Boha jen vaše ústa a váš hlas, nýbrž i vaše svědomí, váš život a vaše skutky.

Jistěže chválíme Boha v kostele, když se zde shromáždíme. Ale když se vrátíme domů, jako bychom Boha chválit přestali. Nepřestaneme-li však správně žít, budeme Boha chválit neustále. Jen tehdy přestaneš chválit Boha, odchýlíš-li se od toho, co je spravedlivé a co se mu líbí. Jestliže se však neodchýlíš od dobrého života, tvá ústa sice mlčí, ale život volá a Boží ucho se sklání k tvému srdci. Neboť jestliže my slyšíme lidský hlas, Bůh naslouchá přímo našim myšlenkám.

Připravil o. Alvarez OP

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Duch svatý utěšitel

Čteme, že Ježíš při Poslední večeři říkal: „Spíše je vaše srdce plné zármutku, že jsem vám to pověděl. Ale já vám říkám pravdu: Je to pro vás dobré, abych já odešel. Jestliže totiž neodejdu, Utěšitel k vám nepřijde. Odejdu-li, pošlu ho k vám“ (*Jan 16,6-7*).

Smutní býváme často. Tento pocit vzniká z přesvědčení, že by něco nemělo být, že svět je špatný, nebo stále horší. Je to tedy jakýsi druh nenávisti ke skutečnosti. Spásonosným smutkem je pokání. Jestliže však propadáme smutku z života jako takového, kvůli společnosti druhých, to pak je nedostatek víry v Prozřetelnost, v Boží dobrotu, která se ukazuje v jeho díle.

Překonat malomyslnost však není snadné. Jde-li o malé problémy, dokážeme je překonat přirozenými potěšeními, nějakou zábavou. Přijdou-li však těžká utrpení, protivenství, pronásledování, cítíme se slabí, bezmocní tváří v tvář tak velkému

kříži. Sám Ježíš, když předvídal své utrpení v Olivetské zahradě, byl smutný až k smrti (*srv. Mt 26,38*), takže se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly (*srv. Lk 22,43*).

Je zajímavé všimnout si, že v nejstarších křesťanských dokumentech bývá Duch svatý nazýván „Anděl“. Anděl je řecké slovo a znamená posel. Duch svatý je totiž Kristem poslán jako jeho posel k zarmouceným, protože jen on může odhalit lidem kladný smysl kříže a tedy je potěšit tam, kde přirozené útěchy zklamou.

Moderní čtenář je překvapen, když se dočítá ve spisech dávných mnichů, jak přísně odsuzovali žerty, smích, taškařiny. Tyto úsudky jsou bezpochyby přehnané a někdy také nespravedlivé. Můžeme však pochopit, proč byly hlásány. Asketové pochopili, že pravá radost nemůže být vynucována „zabavováním se“, abychom zapomněli sami na sebe. Neotřesitelná

radost vyvěrá jen z nitra a ten, který nás z nitra utěšuje, je Duch Utěšitel.

Poučné je z tohoto hlediska vyprávění v *Kvítcích* sv. Františka z Assisi, nazvané *Kde je pravá radost*. Světec to vysvětluje svému bratru Lvovi. Vraceli se z dlouhého putování promoklí na kůži, zkrehlí, ale už jsou blízko svému klášteru. „Ale,“ řekl František, „jestliže nám neote-

vřou bránu, jestli nás vyženou a my kvůli tomu nepropadneme smutku, hle, to je pravá radost!“ Nebýt schopen rozesmútnit se v takových situacích není v lidských silách. Ale světec věřil, že nám to Duch může dát.

*Z knihy T. Špidlík:
Znáš Ducha svatého?*

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SVATÝ HYACINT A BLAHOŠLAVENÝ ČESLAV

Zakladatelé polské a české provincie, prvotiny slovanské

Dnes se opět podíváme do kostela sv. Kříže k dominikánům, kde se nachází na pravé straně kaple sv. Liboria (kaple s oltářem znojenské Madony). V této kapli jsou dvě sochy dominikánů: na levé straně sv. Hyacint a na pravé straně bl. Česlav.

Sv. Hyacint se znázorňuje s monstrancí a mariánskou soškou. V církevním kalendáři se připomíná 15. srpna.

Bl. Česlav je znázorňován s křížem, svíci, knihou a lilií. Připomíná se 15. července.

Je nutno upozornit, že se po těchto bratřích nezachovaly písemné památky. Jejich životopis napsal až po sto letech od jejich smrti krakovský kanovník Stanislav, u něhož je dnes zřejmé, že si nedělal příliš velké starosti o to, aby byl přesný a historicky spolehlivý. O mnohém z toho, co dříve bylo považováno za jisté, se proto dnes pochybuje. Jde hlavně o místo a o dobu oblačky a o trvání noviciátu.

Byli to spíše příbuzní než rodní bratři, jak se říkávalo dříve. Oba pocházeli ze

šlechtické rodiny Odrowazů a stali se kanovníky, jeden v Sandoměři, druhý v Krakově. Získali si veliké vzdělání. Když se jejich strýc Ivo stal biskupem, doprová-

zeli ho při jeho cestě do Říma. Tam se seznámili se svatým Otcem Dominikem a s jeho novým řádem.

Kdy, kde a jak dlouho konali tito dva Poláci noviciát, není možné zjistit. Dříve se obvykle říkalo, že již po půl roce složili své sliby a vydali se na cestu domů, a že cestou založili mnoho klášterů. Mluvilo se hlavně o Znojmu a Olomouci, a potom

o Praze, kam prý odbočil blahoslavený Česlav. Ve skutečnosti to tak snadné a rychlé nebylo. Šli pěšky a bez peněz! Jak se lišila a tato jejich cesta z Říma od cesty do Říma?

Moravou asi jen prošli, avšak seznamovali se cestou ustavičně s novým řádem a pomalu mu tam připravovali půdu. V říjnu 1222, přišli do Krakova. 1. listopadu 1222 je město slavnostně vítalo. Ubytovali se však zatím jen u biskupa. Kázali, jako snad už dříve, avšak nyní měla jejich slova novou důraznost a přesvědčivost.

Na jaře následujícího roku jim byl svěřen farní Kostel Nejsvětější Trojice. O svátku Zvěstování Panny Marie 25. března 1223 začali tam řeholní život a slavnostní modlitbu božského oficía, kterou pak již nepřerušili. Znamená to, že do té doby získali již dosti noviců, takže měl kdo konat chórovou modlitbu i za jejich nepřítomnosti. Brzy měli v Krakově 100 bratří. Zdá se, že se zpočátku jejich výchově věnoval svatý Hyacint, který se od svatého Otce Dominika naučil i jeho lásce k novicům.

Teprve pak se asi Česlav s Hyacintem rozešli. Česlav šířil řád a působil ve Vratislavi a v celém Slezsku, na Moravě a v Čechách. Hyacint působil mezi Prusy, Litevci, Rusíny a jinými národy, ještě i mnohem vzdálenějšími.

Česlav byl pravděpodobně starší. Teprve asi roku 1226 převzal klášter při kostele svatého Klimenta v Praze, kde tehdy působili i němečtí dominikáni. Snad je zakladatelem i kláštera olomouckého, který vznikl jen o málo později. Když se roku 1228 osamostatnila polská provincie, byly k ní české kláštery připojeny. Prvním provinciálem této nové provincie se stal Gerard Vratislavský.

Vpád Tatarů do Polska, k němuž za jeho života došlo, prožil ve Vratislavi. Všichni byli přesvědčeni, že tehdy toto město zachránily před Tatary jen „Česlavovy modlitby a slzy“.

Ve Vratislavi blahoslavený Česlav také zemřel a byl tam pochován, a to roku 1242. Před svou smrtí prý řekl bratřím, kteří se kolem něho shromáždili: „K nebeské výšině se dostanete jen po cestě, po které před námi šel svatý Otec Dominik.“

Klement XI. schválil úctu k blahoslavenému Česlavovi roku 1713.

Svatý Hyacint se stal snad největším misionářem v třináctém století. Boží Prozřetelnost skrze něho uskutečnila přání svatého Otce Dominika působit na východě a na severu Evropy. Hyacint zahájil toto své působení v Krakově.

Nejdříve odešel do Kyjeva, kde plně poznával, jak velkou ránu zasadil Církvi rozkol, protože tam musil čelit nenávisti fanatických pravoslavných mnichů. Prošel celou Haličí.

Již roku 1228 se vydal na cestu k pohanským Prusům. Působil tam s několika bratry, které si sám vychoval a připravil, hlavně v Gdaňsku. Ve své misionářské horlivosti pak došel až na hranice Mongolska. Není možné vyjmenovat všechny kraje, kterými prošel a kde hlásal evangelium, všechny jeho námahy, všechny únavy snášené pro Krista.

Po tomto vpádu Tatarů Hyacint pomáhal, kde mohl. Zemřel v Krakově o svátku Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 1257, tedy o patnáct let později než blahoslavený Česlav. Svatořečil ho až Klement VIII. 17. dubna 1594.

*Z knihy S. M. Z. Černá O.P.: Dějiny
řádu kazatelského*

CHARITA

Poděkování za Postní almužnu

Dovolte mi, abych vám všem, kteří jste se zapojili do Postní almužny 2012, upřímně a ze srdce poděkoval za váš finanční dar spojený s postní obětí. Vaše odhodlání zapojit se do této postní starobylé křesťanské tradice je projev největší lásky k bližnímu. Rád bych poděkoval také všem kněžím za jejich podporu této postní akce ve svých farnostech a mezi věřícími. **Celkový výtěžek Postní almužny 2012 činí 94.418,- Kč z 361 ks**

almužen (Z toho farnosti Znojma: počet almužen 71 ks s celkovou částkou 20 180 Kč). Tyto peníze použijeme na [financování operací a léčebných výdajů](#) vážně nemocných a umírajících chudých dětí a dospělých na Ukrajině. Děkuji také vám všem za vaše modlitby a nejrůznější formy pomoci charitní činnosti.

*Ludvík Mihola
koordinátor Postní almužny*

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

„...jako i my odpouštíme těm, kteří se provinili proti nám.“ (Mt 6,12)

Není člověk, který by mohl prohlásit, že mu nikdo nikdy neublížil. Každý si uvědomuje, že mu bylo v životě ukřivděno, že ho někdo zranil slovem nebo skutkem. A na takové zranění jsou zvláště citliví nemocní a staří lidé, kteří bývají dlouhé hodiny sami a kteří se stále vrací k tomu, co prožili. Víc se vrací k tomu, co bylo bolestné a na co vzpomínají už třeba mnoho roků.

Jediná cesta, jak se zbavit takových bolestných vzpomínek, spočívá v odpuštění tomu, kdo zranění způsobil. Není to snadné, ale je to nutné a jistě účinné, protože odpuštění přinese do duše pokoj a spokojenost. Odpuštění je věcí rozumu a svobodné vůle. Člověk musí chtít odpustit to, čím mu bylo ublíženo, a zapomenout na předmět křivdy.

Každý, kdo se na sebe dívá spravedlivě, si uvědomuje, že i on sám zranil dru-

hé lidi. Někdy neúmyslně, neopatrností a nedomyšlením důsledků svého jednání. I takové jednání může druhého člověka hluboce zranit. Každý z nás však chce, aby mu lidé odpustili všechno, čím je zranil, a jednali s ním tak, jako kdyby k ničemu špatnému nedošlo. Když chceme takové jednání od druhých lidí, musíme jednat stejně a dokonale odpouštět druhým všechno, čím nás zranili. Tím, že přerušíme řetěz vzájemného ubližování, přerušíme zlo a zabráníme jeho šíření ve společnosti.

Máme si často uvědomovat, že když se modlíme Otče náš, vyslovujeme prosbu, aby nám Bůh odpustil tak, jak my odpouštíme druhým lidem. Plyne z toho, že když neodpouštíme, nemůžeme čekat odpuštění.

Když se kriticky a objektivně podíváme na to, čím nám bylo ublíženo, uvě-

domíme si, že podstata toho, čím nám bylo ublíženo, je nepatrná, že v celé záležitosti hrála roli naše pýcha a naše uražená ješitnost. Toto poznání nás může vést k rozhodnutí dokonale odpustit tomu, kdo nám ublížil, zapomenout na to a obnovit normální vztah k tomuto člověku. Není to snadné, ale je to nutné, když chceme mít ve své duši klid a skutečný pokoj. To jsou hodnoty, které stojí za přemožení naší pýchy a uražené ješitnosti. Můžeme si také uvědomit, že nevíme, kolik příležitostí

budeme mít v budoucnosti, nevíme, jaké budou okolnosti. Čím dříve srovnáme všechno, co narušuje náš vztah k lidem, tím budeme ve své duši spokojenější a vyrovnanější. Když budeme mít dobrou vůli, Bůh nám usnadní všechno, co se nám bude zdát těžké, a ovlivní nejen nás, ale i toho, s kým budeme jednat.

o. J. Šik

(Převzato z časopisu „Tomášek“)

ROK BIŘMOVÁNÍ

DARY DUCHA SVATÉHO

*Zpracováno podle P. J. Peňáze
z FERMENTUM - 2012*

7 Dar bázně boží

Dar bázně boží vytváří synovskou a dceřinou oddanost člověka vůči Bohu. (*Mt 10,28*)

Příklad:

Prvním ateistou na francouzském venkově býval pravidelně pan poštovní. Nemám nic proti České poště ani proti francouzským poštám, ale ve Francii o tom psali. Venkované se věnovali rolnictví; prosili Boha o příhodné počasí a o Boží požehnání pro své chovy. Když Pán Bůh dal a urodilo se, měli se dobře všichni rolníci a jejich rodiny. A s nimi se měl dobře i kovář, který koval jejich koně. Dobře se měli další řemeslníci: kováři, sedláři, kotláři, truhláři a celé jejich rodiny. Měli práci, protože jim rolníci měli z čeho zaplatit. Proto všichni prosili Pána Boha o

příhodné počasí a hojnou úrodu, proto chodili z jara do polí v procesích. Proto pak na podzim při dožínkách všichni Pánu Bohu děkovali.

Pan poštovní byl dosazený vládou, dostával státní plat za každého počasí, stejně vysoký v roce úrodném i neúrodném. Proto si myslel, že Pána Boha nepotřebuje, a začal se všem procesím vysmívat. Zvláště když viděl, že stejní lidé jednou prosí za déšť a podruhé za jasné počasí. Dokonce i ve stejném procesí mohli jedni chtít, aby napršelo kvůli sazenicím, které právě zasázeli, a druzí, aby nepršelo, kvůli senu, které ještě nestihli sklidit.

Ten poštovní se mýlil, Boha potřebujeme tak jako ryba vodu, v Bohu žijeme, pohybujeme se a jsme.

Je to omyl, myslet si, že se vše udělá samo, anebo že to zařídí stát. A je to hřích. A je moudré brát všechno jako Boží dar a děkovat za to.

Biřmování u sv. Mikuláše 20. 5. 2012 uděloval Mons. Jiří Mikulášek. Biřmovaných bylo celkem 123. U sv. Mikuláše se připravovalo 61 biřmovanců, u sv. Kříže 8. Ostatní byli z ostatních farností děkanátu.

INFORMACE – bude vás zajímat

Kurz Živá teologie. Spirituální dimenze člověka

Masarykova univerzita ve spolupráci s Biskupstvím brněnským a sdružením Hippokrates přijímá právě nyní přihlášky do dalšího ročníku přednáškového cyklu, který je určen těm, kteří dosáhli nebo se přiblížili důchodovému věku a mají alespoň středoškolské vzdělání. Přednášky se konají v centru Brna, posluchači obdrží sylaby jednotlivých přednášek. Do programu jsou zařazovány také exkurze, nabízí se možnost osobních konzultací a v závěru čtyřletého cyklu se uskuteční slavnostní promoce.

Během trvání kurzu se proberou základní otázky biblistiky, věrouky, mravouky, spirituality i bioetiky. Přednášejí pedagogové Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého, Masarykovy univerzity i externí odborníci. V prvním ročníku patří mezi lektory např. biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle, arcibiskup Mons. Jan Graubner, generální vikář Mons. Mgr. Jiří Mikulášek, kanovník ThLic. Václav Slouk, prof. PhDr. Vladimír Smékal, CSc., prof. PhDr. Petr Osolobě, Ph.D, prof. PhDr. Ladislav Rabušic, CSc., prof. PhDr. Jiří Kroupa, CSc., prof. MUDr. ThLic. Květoslav Šipr, CSc., doc. PhDr. Jiří Hanuš, Ph.D., doc. PhDr. Karel Komárek, Ph.D.

Ve společnosti přibývá osob vyššího věku, mění se také role seniorů. Poznatky současné geriatrie jednoznačně prokazují, že mechanismy stárnutí jsou sice naprogramovány geneticky, avšak rychlost a typ stárnutí jsou ovlivnitelné způsobem života. Univerzity třetího věku umožňují nejen získávat vědomosti, ale přispívají také

k udržování aktivity a usnadňují mezilidské a mezigenerační kontakty.

Kurz Živá teologie. Spirituální dimenze člověka je specifickou formou Univerzity třetího věku Masarykovy univerzity. Využijme možnosti, jejíž trvání může být omezeno. Formulář přihlášky je možno najít na internetu na webové stránce www.bioetika.cz. Přihlásit se však možno také telefonicky na čísle 548 527 262.

Květoslav Šipr

Univerzita třetího věku jako kvíz

Dnes je běžné, že senioři navštěvují univerzity a akademie třetího věku. Víte však, proč je vhodné rozhodnout se právě pro kurz Živá teologie – Spirituální dimenze člověka Masarykovy univerzity?

Je to jediný kurz,

- na který do Brna přijíždějí posluchači z Plzně, Jeseníku i Karviné,
- ve kterém se postupně probírají témata z dogmatiky, liturgiky, spirituální teologie, historie, psychologie i biomedicíny,
- v jehož prvním ročníku přednášejí dva biskupové,
- jehož posluchači nejsou překvapeni, jestliže se setkávají v budově vysoké školy, na tržišti i v kostele.

Podrobnější informace na

www.bioetika.cz

a na telefonu 548527262.

Magnetka na Žďár

„Nechceme, aby vysoká cena byla pro někoho překážkou účasti na setkání,“ vysvětluje účel sbírky jedna z jejich koor-

dinátorek, Majka Světníčková z Asociace křesťanských sdružení mládeže, o. s., která vyhlásila veřejnou sbírku na podporu účasti mládeže na Celostátním setkání mládeže v srpnu ve Žďáru nad Sázavou.

Náklady na jednoho účastníka jsou více než šestnáct set korun. Díky sponzorům a této veřejné sbírce ale může být cena snížena na **jedenáct set korun** a pro ty, kteří se přihlásí a zaplatí včas (do konce května), dokonce na **devět set padesát korun**.

Příspěť na veřejnou sbírku, která je registrována u Magistrátu hlavního města Prahy, můžete koupit magnetky v hodnotě **50Kč** a vybírat můžete ze tří motivů. Na každé magnetce je vyobrazen jeden ze Žďárských kostelů – kostel sv. Prokopa, klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie a kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře.

Magnetku si můžete zakoupit ve svých farnostech nebo na DCM. Pokud chcete pomoci s prodejem Magnetek na Žďár, kontaktujte vašeho pana faráře či DCM.

Příspěť můžete také přímo prostřednictvím účtu: **2107334165/2700**. Fyzické i právnické osoby mohou při částce vyšší než tisíc korun požádat o potvrzení o daru na adrese: svetnickova@cirkev.cz.

Postupné navyšování vybrané částky bude možné sledovat na oficiálních stránkách setkání (zdar2012.signaly.cz), kde se bude postupně odkrývat obraz poutního kostela na Zelené Hoře, jehož architektem byl geniální architekt Jan Blažej Santini.

Setkání finančně podporuje také Město Žďár nad Sázavou, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy a Kraj Vysočina. Další sponzoři se nadále hledají.

VÝROČÍ

P. ŠINDELÁŘ Jiří, CSsR – 22. 6. si připomeneme 10 let kněžství. V r. 2007 byl ustanoven farním vikářem v Tasovicích. V r. 2003 se stal animátorem misijní skupiny redemptoristů.

P. KOPECKÝ Pavel – 23. 6. se dožívá 60 let. O. Pavel působil ve Znojmě právě v době sametové revoluce, které se aktivně účastnil. Ze Znojma odešel v r. 1993, kdy byl ustanoven farářem a děkanem v Moravském Krumlově. Dnes působí v Čebíně, kde v r. 2010 jmenován farářem. Od r. 2001 je soudcem diecézního církevního soudu a v r. 2003 byl jmenován duchovním rádcem orlů Župy Sušilovy. V r. 2011 byl jmenován vizitátorem

vyjmenovaných děkanství brněnské diecéze.

P. TVARŮŽEK Stanislav – 28. 6. oslaví 25 výročí kněžství. V letech 1987-1990 byl kooperátorem ve Znojmě u sv. Kříže. Dnes působí jako farář Chlumu u Třebíče.

P. HUSEK Marian Jiří, OPraem – 29. 6. si připomeneme 20 výročí vysvěcení na kněze. Do Znojma přišel z Prahy v r. 2003, kdy byl ustanoven farářem ve Znojmě - Louce. Zde působí dodnes.

P. SOBOTKA Pavel – 29. 6. si připomeneme 10 výročí vysvěcení na kněze.

Působí v Příměticích, kam nastoupil v r. 2001 k výkonu jáhenské služby a po vysvěcení byl ustanoven farním vikářem v Příměticích a ostatních farnostech v týmové spolupráci. Je členem farního týmu v Příměticích a spravuje hlavně farnosti Hrádek, Dyjákovice a Valtrovice.

P. POSPÍŠIL Tomáš Aleš, OP – 22. 8. si připomene 25 let kněžství. Ve Znojmě působil v letech 2002-2008 jako kooperátor u sv. Kříže. Dnes působí v Plzni - Slovanech v plzeňské diecézi.

SPE SALVI – pokračování

výtah z encykliky o křesťanské naději papeže Benedikta XVI.

III. Soud jako místo osvojení a uplatnění naděje

Víra v Krista se nikdy neohlížela jen zpět, ani nevzhlížela jen vzhůru, ale vždy hleděla také dopředu, vstříc hodině spravedlnosti. Pohled dopředu dodával křesťansky chápané přítomnosti vždy její sílu a důležitost. Myšlenka na poslední soud během novověku poněkud vybledla, vzala na sebe jinou podobu:

Ateismus 19. a 20. století je ve své podstatě moralizmem – protestem proti nespravedlnosti světa i světových dějin. Svět, v němž je tak vysoká míra nespravedlnosti, utrpení nevinných a cynismu mocných, rozhodně nemůže být dílem dobrého Boha. Pokud by Bůh zodpovídal za takový svět, nemohl by být Bohem spravedlivým, natož dobrým.

Vzhledem k utrpení tohoto světa je protest proti Bohu snad i pochopitelný. Ale požadavek, že by lidstvo nyní mělo a muselo udělat to, co neudělal a nemohl udělat Bůh, je v každém případě domyšlivý a vnitřně nepravdivý.

Všem oslavencům přejeme hodně Božího požehnání a darů Ducha svatého.

P. SVATOŠ Ambrož Bohumil, OP – 12. 7. to bude pět let, co odešel na věčnost. Do Znojma přišel v r. 1990 jako kooperátor u sv. Kříže. Byl duchovním správcem u sester dominikánek. Pohřben byl 21. 7. 2007 v Jablonném v Podještědí. *Věříme, že Bůh mu odplatí všechno, co pro nás udělal.*

Není náhodou, že právě tyto myšlenky vedly k největším krutostem a porušování práv. Ale svět, který si sám musí naději vytvořit, je světem bez naděje: nikdo a nic nezodpovídá za utrpení lidí během uplynulých staletí. A nikdo a nic neručí za to, že už nikdy nebude svět panovačně ovládán cynismem mocných, ať už pod jakoukoliv ideologickou zástěrkou.

I někteří ateisté zdůrazňovali, že opravdová spravedlnost by vyžadovala svět „v němž by bylo utrpení zcela anulováno nejen v současnosti, ale se zpětnou platností zrušeno i v celé minulosti“. To by ovšem znamenalo, že není možné dosáhnout spravedlnosti bez vzkříšení z mrtvých....

Křesťané věří, že Bůh se stal v Kristu člověkem. Zjevuje svoji tvář právě v podobě trpícího, který sdílí situaci člověka, který je Bohem opuštěný, a bere tuto situaci na sebe

Tento nevinně trpící Kristus se stal jistotou naděje: Bůh je a umí dosáhnout spravedlnosti způsobem, který přesahuje její pouze lidské chápání.

Ale způsobem, který jsme schopni ve víře vytušit: vzkříšení těla skutečně existuje. Rovněž i spravedlnost existuje. Existuje „zpětné zrušení“ minulých utrpení, znovu je zjednáno právo.

A proto je víra v poslední soud především nadějí – onou nadějí, o níž nás přesvědčily převraty a zmatky posledních staletí.

Právě proto v otázce spravedlnosti nacházíme nejsilnější důkaz pro víru ve věčný život: už čistě individuální touha po

naplněnosti, která je nám v tomto životě odepřena, touha po nesmrtelné lásce, s níž vlastně již počítáme, představují důvod, proč věříme, že člověk je stvořen pro věčnost.

Nespravedlnosti v dějinách nemůže patřit poslední slovo: nutnost Kristova návratu a nového života se jeví jako zcela přesvědčivá.

Zpracoval Ing. Simek (pokračování)

K SVÁTKU SV. CYRILA A METODĚJEÁ

*Ještě jsme byli oněmělí pohanstvím
a již jste přicházeli z dalek,
nesouce svatost ve svých postavách.*

*Zářivá léta neustálé práce srdce i rozumu
požehnána láskou k novému lidu,
kam vás poslal Bůh jako své svědky.*

*Řady se rozrostly posluchačů víry,
když prošli jste dálavami slovanských kra-
jů
až do století dvacátého,
v němž vyhání vás nepřítel
na okraj lidských životů.*

*Leč svatost vašeho slovanského slova
neopouští lid v tísní,
která denně doléhá na milióny,
jež kdysi přijaly slova vašeho Písma,
které je Kristovým a naším.*

*Anastáz Opasek
„Z té dálky“ 1990*

JAK SE TŘÁSL OLBRAMKOSTEL ANEB PRVNÍ FARNÍ DEN

Jestli si pod pojmem první farní den představujete něco jako první školní den, tak vás ubezpečuji, že o nic podobného nešlo, nelekejte se. 12. 5. se početná skupina zástupců farnosti sv. Mikuláše sešla

na nádraží ve Znojmě. Odtud jsme odjeli vlakem do Šumné, z ní pak pěšky do olbramkostelské fary. Společně jsme oslavili mši svatou a poté se přesunuli k táboráku. Sešlo se nás asi 40 a místní

nás poctili nadýchanými řezy a křehkými kremrolemi. Děkujeme!

Ten den se počasí nepředvedlo zrovna v dobrém světle. Kdo to kdy slyšel, aby

pršelo, když má být táborák, že? Ale nakonec byl i táborák.

Manželé Navrkalovi (Mirek + Magda) se projevili jako praví hostitelé. Ujali se organizace a pro naši výpravu postavili dokonce i velký stan, aby se bylo kam před deštěm ukrýt. Za vše jim patří velký dík!

Cílem bylo, aby se naše velké farní společenství zase trochu utužilo, což se, myslím, povedlo moc dobře. Všichni „pokekali“ a děti se honily v rozlehlém areálu fary.

Podobných akcí je v naší farnosti pomálu, a tak doufejme, že se farní dny stanou příjemnou tradicí. Všem, kteří tento den nějak podpořili, děkujeme. A kdo nepřišel teď, přijde příště!

Karolína Kolářová

KATECHETICKÉ SETKÁNÍ SV. OTCE S DĚTMI, KTERÉ BĚHEM ROKU BYLY U 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Sobota, 15. října 2005

Andrea

Drahý Otče, jak si vzpomínáte na den Vašeho 1. přijímání?

Nejprve bych vám rád poděkoval za tuto slavnost víry, kterou mi nabízíte, za vaši přítomnost, za vaši radost. Zdravím vás a děkuji za obětí, kterého se mi od některých z vás dostalo, obětí, které zastupovalo vás všechny.

Co se týká té otázky – samozřejmě si den svého 1. sv. př. Pamatuji velmi dobře. Bylo to o jedné nádherné neděli v březnu 1936, před 69 lety. Byl slunný den, kostel vypadal moc hezky, hrála hudba...Pamatuji si moc krásných věcí toho dne. Bylo nás asi 30 chlapců a děvčat z mé malé vesničky se sotva asi 500 obyvatel.

Ale „srdcem“ mých radostných a krásných vzpomínek je jediná věc (a váš mluvčí řekl totéž): Chápal jsem, že Ježíš vešel do mého srdce, že mě opravdu navštívil. A s Ježíšem byl se mnou Bůh sám. A poznal jsem, že to je dar lásky, cennější než vše ostatní, co může život dát.

Toho dne jsem byl tedy opravdu naplněn úžasnou radostí, protože ke mně přišel Ježíš a já jsem poznal, že začalo nové období mého života. Bylo mi 9 let a bylo důležité této události, tomuto přijímání zůstat věrný. Slíbil jsem Pánu, jak jsem nejlépe dovedl: „Chci zůstat pořád s Tebou“ a modlil jsem se: „Ale především zůstaň Ty se mnou“. A tohle jsem žil i dál. Díky Bohu, Pán mě vždycky vzal za ruku a provedl mě i těžkými situacemi.

Andrea (2)

Když mě katecheta připravoval na 1. přijímání, říkal, že v Eucharistii je přítomný Ježíš. Ale jak? Nevidím ho!

Ano, nevidíme ho, ale existuje spousta důležitých věcí, které nevidíme. Např. nevidíme náš rozum, a přesto ho máme. Nevidíme naši inteligenci, a přesto ji máme. Zkrátka: nevidíme svou duši, a přece existuje, a my vidíme její účinky, protože mluvíme, myslíme a děláme rozhodnutí atd. Ani třeba elektrický proud nevidíme, a přece vidíme, že existuje; vidíme, že tento mikrofon funguje, vidíme rozsvícená světla. Ty úplně nejdůležitější věci, na

kterých stojí život a svět, nevidíme, ale vidíme a cítíme jejich důsledky. Je to jako s elektrikou – nevidíme elektrický proud, ale vidíme rozsvícená světla.

Tak je to se vzkříšeným Pánem: nevidíme ho svýma očima, ale vidíme, že kde Ježíš je, lidi se mění, zlepšují. Jsou vytvořeny podmínky pro pokoj, smíření atd. Čili – nevidíme Pána samého, ale vidíme jeho působení. Můžeme poznat, že Ježíš je přítomný. A jak jsem už řekl, jsou to právě ty neviditelné věci, které jsou nejhlubší, nejdůležitější. Tak se pojdme setkat s tímto neviditelným, ale mocným Pánem, který nám pomáhá dobře žít.

Převzato z internetu

SVATÝ HOSTÝN SE PŘIPRAVUJE NA OSLAVU VÝZNAMNÉHO VÝROČÍ

Bystřice pod Hostýnem. *Nejnavštěvovanější mariánské poutní místo na našem území se připravuje na sté výročí korunovace milostné sochy Panny Marie. Chystají se velkolepé oslavy, místní bazilika dostane sedm nových zvonů. Matice svatohostýnská, která poutní místo spravuje, chystá v rámci oslav řadu akcí. Kromě tradičních poutí se návštěvníci posvátné hory mohou například těšit na kon-*

certy Václava Hudečka a Hradišťanu. Oslavy vyvrcholí tři dny po slavnosti Nanebevzetí Panny Marie v sobotu 18. srpna.

Předseda Jubilejního výboru Ivo Buráň nedávno představil na tiskové konferenci novinářům základní obrysy připravovaných slavností. Korunovace sochy Panny Marie se na Svatém Hostýně konala 15. srpna 1912, takže právě na 15. srpen se chystá slavnostní bohoslužba. Svou účast už ohlásili biskupové všech českých a moravských diecézí, ale také řada vzácných hostů ze zahraničí.

Korunka, kterou byla mariánská socha dekorována, byla pořízena z darů věřících. Traduje se, že řada žen a dívek darovala svoje šperky a cennosti. Na korunce lze nalézt 27 diamantů, 546 perel, 148 rubínů a 138 smaragdů. Vpředu je na ni vyrytý nápis "Zůstaň Matkou lidu svému".

Podle informací předsedy Jubilejního výboru trvaly korunovační slavnosti před sto lety deset dní a jen v den korunovace navštívilo Hostýn více než 100 tisíc poutníků.

V bazilice Nanebevzetí Panny Marie se díky oslavám brzy rozezní sedm nových zvonů. Náklady na jejich pořízení dosáhnou zhruba 7,5 milionu korun a může na ně přispět kdokoli v rámci veřejné sbírky, kterou vyhlásila Matice svatohostýnská.

V bazilice jsou zatím jen dva zvony. Větší se nazývá "Neposkrvněné početí Panny Marie", váží 450 kilogramů a pochází z roku 1855. Ten v jedné z věží zů-

stane i nadále. Menší "Matka Boží Marie" o váze 150 kilogramů z roku 1844 bude kvůli své historické hodnotě přenesena do Svatohostýnského muzea.

Nové zvony budou vážit od 170 do 2000 kilogramů a ponese jména Panna Maria Nanebevzatá, Svatý Jan Sarkander, Svatý Cyril a Metoděj, Svatý Josef, Svátá Rodina, Svatý Ignác a Služebník Boží Antonín Cyril Stojan. Do konce května by měla být jižní věž baziliky připravena k tomu, aby do ní mohly být zavěšeny čtyři zvony. V severní věži by se zbylé čtyři měly objevit v první polovině července.

Redakce Jesuit.cz

MODERNÍ ZPŮSOB UCTÍVÁNÍ NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA

Výpočetní technika přichází s novinkou internetu a elektronické pošty. Otec Ambrož se o tyto novoty začal zajímat, protože se o tom všude říkalo a psalo. Nedokázal si představit, jak to může fungovat. Bylo mu líto, že se už tomu nemůže naučit, protože si musí šetřit oči. Už i tak koukal na svět jenom jedním okem, které mu Pán Bůh uchoval, a jak říkával: „Jednoho nepřítele mi Pán vzal, a prosím Ho, aby mi druhého ponechal". Koho by však napadlo, aby si s touto vymožeností výpočetní techniky poradil tak, jako otec Ambrož? On přišel na to, že pro nás věřící, takovým internetem je Nejsvětější Srdce Ježí-

šovo, které je Králem a Středem všech srdcí. Přes tento Božský internet můžeme nejučinněji komunikovat a to se samou věčností a se samým Bohem. Můžeme si být jistí okamžitého vyslyšení a odpovědi. Skrze toto Božské Srdce, které je Středem každého srdce, se můžeme nejučinněji spojit s každým člověkem žijícím zde na zemi nebo na věčnosti a vyprosit pro jeho duši od Pána vše, co právě potřebuje. Není toto úžasná komunikace? Zdarma a tisíci procentní!

*Dorostenec království nebeského
P. A. M. Svatoš OP*

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u Mnišek domi-
nikánek je mše svatá s možností účasti
věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1

do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše
sv. v 6.45 h nebudou.

- Každou neděli při mši sv. v 9 h u
sv. Mikuláše je během kázání **program
pro malé děti** s katechetkou na faře.

• Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.

• Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.

• Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

• Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.

• Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.

• Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.

• Každé druhé úterý v měsíci od 14 h do 17.30 h v kostele sv. Kříže **adorace za nenarozené děti**.

• Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.

• Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.

• Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.

• Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.

• Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).

• Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.

• Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.

• Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke

sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

• 31. 5. ve 20 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem

• 1. 6. **první pátek** – od 14 h adorace a sv. zpověď v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů.

• 1. 6. **Noc kostelů** – loucká farnost se svým kostelem se i letos zapojí. Program je na stránkách www.nockostelů.cz nebo odkaz je i na našem farním webu. Srdečně zveme. U sv. Kříže po mši sv. v 19.30 h koncert a pak střídavě po 30 min. komentovaná prohlídka kostela a varhanní preludia. U sv. Michala rovněž střídavě po 30 min. komentované prohlídky a varhanní preludia. Až do 23 h. Bližší na farních vývěškách.

• 2. 6. v 18 h v Hl.Mašůvkách **měsíční pouť**, novokněz, průvod Božího Těla; autobus v 17 h

• 2. 6. se v Příměticích koná **fotbalový turnaj v malé kopané**. Kategorie 1. - 6. třída a 7. tř. až střední škola. Týmy 4+1 (alespoň 1 holka). Začátek v 9 h v Příměticích na faře. Přihlášky na farniturnaj@centrum.cz

• 2. 6. v 16 h před **svátkem Nejsvětější Trojice** bude mše sv. v kostelíku Nejsvětější Trojice v Oblekovicích-Bohumilicích.

• 3. 6. v **9 h 1. sv. přijímání dětí u sv. Mikuláše**.

• 3. 6. v 15 h v Louce na faře tradiční **Dětský den**.

• 6. 6. na **Slavnost sv. Norberta** bude v 18 h mše sv. v louckém kostele v kapli sv. Norberta.

• 7. 6. **Slavnost Těla a Krve Páně** u sv. Kříže budou mše sv. v 7 a v 18 h;

v louckém kostele v 18 h; v 8 a 17 h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů.

- 10. 6. **oslava Božího Těla ve Znojmě:** mše sv. v 9 h v horním parku, pak Eucharistický průvod do kostela sv. Kříže. Obvyklá mše sv. v 9 h u sv. Mikuláše a u sv. Kříže v 10 h **nebude!** Mše sv. proto budou jen v 8 a v 18 h u sv. Kříže a v 11 h u sv. Alžběty.

- 10. 6. v 8 h v louckém kostele **1. svaté přijímání dětí.**

- 13. - 16. denně v kostele sv. Antonína v 18,00 modlitba sv. růžence, 18,30 mše sv. a po ní pobožnost ke sv. Antonínu; v neděli 17. 6. v kostel sv. Antonína v 14,30 h modlitba sv. růžence, a v 15,00 poutní mše sv., kterou slouží opat novorýšský o. Marian R. Kosík, O.Praem.

- 15. 6. Slavnost **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**, u sv. Kříže mše sv. budou v 7 a v 18 hodin.

- 17. 6. pout' sv. Antonína na Hradišti.

- 17. 6. 14:00 v Kravsku bude **žehnaní praporu a znaku obce.**

- 22. 6. v 17 h u sv. Jana Kř. **mše sv. pro děti** na ukončení školního roku.

- 24. 6. nedělní **sbírka na kněžský seminář.**

- 27. 6. v 19 h **modlitební setkání s rakouskými věřícími** u Svatého Kame-
ne za Hnanicemi; autobus v 17,30 Přímě-
tice, lázně, Palackého, Vídeňská.

- 29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla, u sv. Kříže budou mše sv. v 7 a v 18 hodin.

ČERVENEC

- 1. 7. v 10 h **pout' v Lechovicích.**

- 2. 7. v 9,30 h **hlavní pout' v Bründlkappele u Pulkau** (německy)

- 5. 7. Slavnost sv. Cyrila a Metodě-
je; u sv. Mikuláše mše sv. v 9 h; u sv. Kříže mše sv. budou v 7, 10 a v 18 ho-
din.

- 5. 7. v 16,30 h poutní mše sv. v kapli sv. Cyrila a Metoděje v Oleksovičkách.

- 5. 7. ve 20 hod **adorace** u sv. Mikuláše před l. pátkem.

- 6. 7. **obvyklý program l. pátku nebude.**

- 6. 7. v 10 h mše sv. u pramene řeky Dyje u Třeště (autobus nepojede).

- 6. 7. v 15 h poutní mše sv. v Mešovicích u Uherčic.

- 7. 7. první sobota, **hlavní pout' v Hl.Mašůvkách** v 18 hod, autobus ze Znojma v 17 h.

- 8. 7. **Hlavní pout' v Hl.Mašůvkách**, mše sv. v 6.00; 7.30; 9.00; 10.30. Bližší program pouti bude na nástěnkách!

- 7. – 14. 7. pořádá FATYM Příměti-
ce **tábor pro starší děti** (6. třída a výš do 17ti let). Přihlášky na faře v Příměticích.

- 8. 7. slavnost **Posvěcení kostela sv. Kříže.**

- 8. 7. v 10 h v **Havraníkách poutní mše sv. ke cti sv. Cyrila a Metoděje.** V tento den nebude mše sv. v Konicích, Hnanicích ani v Šatově - všichni jsou zvá-
ni do Havraníků.

- 14. – 21. 7. pořádá FATYM Přímě-
tice **tábor pro mladší děti** (2. - 6. třída ZŠ). Přihlášky na faře v Příměticích.

- 15. 7. v 9 h v Příměticích **pout' ke sv. Markétě.**

- 15. 7. v 15 h **měsíční modlitba** v popické kapli; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus nepojede.

- 22. 7. v 10,30 h **poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše**

- 29. 7. v 18 h výroční mše sv. **na hradě Cornštejně** u Bítova.

- 29. 7. u sv. Kříže mše sv. večerní v 18 hod. **nebude!** Z důvodu konání **koncertu od 19 hodin.** Mše sv. večerní v 18

hod. proto **bude** výjimečně v kostele sv. **Michala!**

• 29. 7. v 15 h v **Konicích poutní mše sv. ke cti sv. Jakuba** s následným přátelským posezením u kostela, občerstvením a hudbou. Všichni jsou zváni.

SRPEN

• 1. 8. předvečer slavnosti **Porciunkule** u sv. Jana Křtitele, sv. zpověď od 16 h, v 17 h mše sv.

• 2. 8. **slavnost Porciunkule** v kostele sv. Jana Křtitele: mše sv. v 8 a v 17 h, celý den výstav Nejsv. svátosti, sv. zpověď od 9 do 12 h, od 14 do 17 h.

• 4. 8. v 18 h v Hlubokých Mašůvkách **měsíční pout'**, Dr. Karel Simandl, autobus ze Znojma odjíždí v 17 h.

• 5. 8. 18 h mše sv. **na Novém Hrádku** u Lukova v Nár.parku.; parkování nejbližší u bunkru mezi Podmolím a Lukovem a pak 3 km pěšky.

• 8. 8. Slavnost **sv. otce Dominika, zakladatele Řádu kazatelů**, mše sv. budou v 7 a v 18 hodin

• 12. 8. v 10,30 h **poutní mše sv.** v proboštském kostele sv. Hippolyta

• 14. 8. ve 14 h v popické kapli německá **pobožnost rodáků**.

• 14. – 19. 8. celostátní **setkání křesťanské mládeže** ve Žďáru n.Sáz.

• 15. 8. Slavnost **Nanebevzetí Panny Marie**, u sv. Kříže mše sv. budou v 7 a v

18 h; v louckém kostele poutní mše sv. v 18 h; u sv. Jana Kř. v 8 a 17 h.

• 18. a 19. 8. bude v louckém kostele tradiční **výstava mečků a jiřin**.

• 19. 8. v 11 h poutní mše sv. **na hradě Bítově**; v 10.45 h průvod od studánky.

• 19. 8. v 15 h měsíční modlitba **v popické kapli**, pěší z Kraví hory ve 14 h.

• 21. – 25. 8. **XII. pěší pout' ze Znojma na Velehrad**.

• 25. 8. v 11.30 h **na Velehradě poutní mše sv.**. Autobus na Velehrad pojede ze Znojma v 5.30 h Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice, Je třeba se přihlásit na faře u sv. Mikuláše. Cena 200 Kč.

ZÁŘÍ

• 1. 9. v 18 h **měsíční pout'** v Hl.Mašůvkách

• 2. 9. ve 14 h v Přímětích je pro děti **rozloučení s prázdninami a Farní den**.

• 2. 9. Poutní slavnost **Narození Panny Marie** (Milostný obraz Panny Marie Znojenské).

O prázdninách není páteční mše sv. v 17 h u sv. Jana Kř.

Modlitba není jen recitace naučených slov.

Modlitba je především rozhovor nebo mlčení v přítomnosti milujícího Boha.

(V. Cíkrle: Stradivárky)

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz

Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.

Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo